# Anayasa Mahkemesi (Birinci Bölüm) – Başvuru No: 2023/32474 (17.06.2026)

Karar metni resmî kaynaktan aktarılmıştır; heyet, raportör ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.

## TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

(Başvuru Numarası: 2023/32474)

Karar Tarihi: 17/6/2026

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kamulaştırma bedelinin tespiti için açılan davanın dört ay içinde sonuçlandırılamaması hâlinde tespit edilen bedele bu sürenin bitiminden itibaren kanuni faiz işletilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 19/4/2023 tarihinde yapılmıştır.

3. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

4. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

6. Başvurucunun murisi, Ankara'nın Mamak ilçesinde bulunan (...) ada, (...) ve (...) numaralı parsellerdeki taşınmazların hissedar malikidir. Söz konusu taşınmazların Ankara-Sivas Hızlı Tren Projesi kapsamında acele kamulaştırılmasına karar verilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü (TCDD/İdare) tarafından Ankara 20. Asliye Hukuk Mahkemesinde acele kamulaştırma kararı nedeniyle dava açılmış, kamulaştırma bedeli bilirkişi raporuyla 251.514 TL olarak tespit edilmiştir. TCDD, uzlaşma sağlanamaması nedeniyle başvurucu aleyhine Ankara 19. Asliye Hukuk Mahkemesinde (Mahkeme) 2/8/2018 tarihinde kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davası açmıştır.

7. Mahkemece keşif ve bilirkişi incelemesi yaptırılmak suretiyle kamulaştırma bedeli 1.016.823,20 TL olarak tespit edilmiş ve bu bedel üzerinden davanın kabulüne karar verilmiştir. Kararda depo ettirilen fark kamulaştırma bedeli olan 251.514 TL'nin başvurucuya derhâl ödenmesi, belirlenen bedele 3/12/2018 tarihinden karar tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanması gerektiği ifade edilmiştir.

8. Karara karşı taraflarca yapılan istinaf başvurusu neticesinde Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi (Bölge Adliye Mahkemesi) tapuda tescil ve terkinine karar verilen kısmın hatalı olarak belirlenmesi ve başvurucu aleyhine vekâlet ücretine hükmedilmesi nedeniyle kararı kaldırmış ve yeniden hüküm tesis etmiştir. Bu kapsamda davanın kabulüne, taşınmazların başvurucu adına kayıtlı hisselerinin tapu kayıtlarının iptaline, TCDD adına tapuda kayıt ve tesciline karar vermiştir. Ayrıca davaya konu taşınmazların kamulaştırma bedelini 1.016.823,20 TL olarak tespit etmiş, tespit edilen kamulaştırma bedelinden acele elkoyma dosyasında bloke edilen bedelin mahsubu sonucu başvurucu adına depo ettirilen fark kamulaştırma bedeli olan 251.514 TL'nin başvurucuya derhâl ödenmesine, belirlenen fark kamulaştırma bedeline 3/12/2018 tarihinden karar

tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına hükmetmiştir.

9. Taraflarca karara karşı yapılan temyiz başvurusu Yargıtay 5. Hukuk Dairesince reddedilmiş, karar onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

10. Başvurucu, nihai kararı 12/4/2023 tarihinde öğrenmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. İlgili Mevzuat

11. 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun Anayasa Mahkemesinin 5/4/2023 tarihli ve E.2022/83, K.2023/69 sayılı kararıyla iptal edilen 10. maddesinin dokuzuncu fıkrası şöyledir:

"...(Ek fıkra: 11/4/2013-6459/6 md.) Kamulaştırma bedelinin tespiti için açılan davanın dört ay içinde sonuçlandırılamaması hâlinde, tespit edilen bedele bu sürenin bitiminden itibaren kanuni faiz işletilir."

B. Anayasa Mahkemesi Kararı

12. Anayasa Mahkemesinin 5/4/2023 tarihli ve E.2022/83, K.2023/69 sayılı kararı şöyledir:

"...

17. Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasında kamulaştırmanın taşınmazın gerçek karşılığının ödenmesi şartıyla kullanılabilecek bir yetki olduğu hükme bağlanmıştır. Gerçek karşılığının ödenmesi Anayasa'nın 46. maddesiyle maliklerin lehine olarak getirilen özel bir güvence mahiyetindedir. Dolayısıyla taşınmazın gerçek karşılığı ödenmeden yapılan kamulaştırma işlemleri Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasındaki gerçek karşılığın ödenmesi güvencesine aykırı olacaktır.

18. Öte yandan gerçek karşılığın ödenmesi aynı zamanda ölçülülük ilkesinin de bir gereğidir. Kamulaştırma suretiyle mülkiyet hakkına yapılan müdahalelerde, hedeflenen kamu yararı ile malikin bireysel yararı arasında gözetilmesi gereken adil denge ancak malike tazminat ödenmek suretiyle sağlanabilir. Diğer bir ifadeyle kamulaştırma suretiyle mülkiyet hakkına müdahalede bulunulan durumlarda malike tazminat ödenmesi, müdahaleyle malike yüklenen aşırı külfetin telafi edilmesini temin eden temel bir araçtır. Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasında, kamulaştırmada taşınmazın gerçek karşılığının ödeneceği hükme bağlanmakla kamu yararı ile malikin menfaatleri arasındaki dengeyi kuracak bedelin taşınmazın gerçek karşılığı olduğu ifade edilmiştir (bazı farklarla birlikte bkz. (emsal başvuru), B. No: 2014/18103, 26/10/2017, § 35).

19. Mülkiyet hakkı kapsamında alacağın geç ödenmesi durumunda arada geçen sürede enflasyon nedeniyle paranın değerinde oluşan hissedilir aşınma ile mülkiyetin gerçek değeri azaldığı gibi bu bedelin tasarruf veya yatırım aracı olarak getirisinden yararlanma imkânı da bulunmamaktadır. Bu şekilde kişiler mülkiyet haklarından mahrum edilerek haksızlığa uğratılmaktadır (AYM, E.2008/58, K.2011/37, 10/2/2011). Bu sebeple devletin kamulaştırma bedelinin geç ödenmesi sebebiyle paranın değerinde oluşacak aşınmayı telafi edecek mekanizmaları geliştirmesi gerekmektedir. Bu gereklilik aynı zamanda Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasında yer alan gerçek karşılık güvencesinin de zorunlu bir sonucudur.

20. İtiraz konusu kuralda kamulaştırma bedelinin tespiti için açılan davanın dört ay içinde sonuçlandırılamaması hâlinde, tespit edilen bedele bu sürenin bitiminden itibaren kanuni faiz işletilmesi öngörülmüştür. Kamulaştırma bedelinin geç ödendiği durumlarda kanuni faiz işletilmesi söz konusu bedelin ekonomik değerinin korunmasını temin eden araçlardan biridir. Ancak bu aracın Anayasa'nın 46. maddesindeki gerekliliklere uygun görülebilmesi

için kamulaştırma bedelinin enflasyon etkisiyle yitirilen değerini karşılaması gerekir.

21. Anayasa Mahkemesinin gerek norm denetimi kapsamında gerekse de bireysel başvuru kapsamında verdiği çeşitli kararlarında alacakların da mülkiyet hakkı kapsamında olduğu, devlet tarafından alacakların geç ödenmesi hâlinde enflasyon oranları altında olmayan bir faiz ödenmesinin bireyin hakları ve kamu düzeni bakımından önem taşıdığı belirtilmiştir (AYM, E.1997/34, K.1998/79, 15/12/1998; (emsal başvuru), B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 52; (emsal başvuru), B. No: 2013/28, 25/2/2015, § 46; (emsal başvuru), B. No: 2013/6880, 23/3/2016, § 58; (emsal başvuru) [GK], B. No: 2014/7621, 25/7/2017, § 29).

22. 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun'un 1. maddesinde "Borçlar Kanunu ve Türk Ticaret Kanununa göre faiz ödenmesi gereken hallerde, miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödeme yıllık yüzde oniki oranı üzerinden yapılır./ Cumhurbaşkanı, bu oranı aylık olarak belirlemeye, yüzde onuna kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya yetkilidir." hükmüne yer verilmiştir. Buna göre kanuni faiz yüzde yirmi dördü aşamamaktadır.

23. İtiraz konusu kuralla geç ödenen kamulaştırma bedeli için sadece kanuni faiz ödeneceği belirtilmiştir. Enflasyon nedeniyle uğranılacak ve kanuni faizi aşan zararlarla ilgili herhangi bir düzenlemeye ise yer verilmemiştir. Özellikle yüksek enflasyonist dönemlerde devletin kamulaştırma nedeniyle borçlu olduğu tutar ile alacaklı hak sahibi tarafından nihai olarak alınan tutar arasındaki enflasyon nedeniyle oluşan değer kayıplarını gidermek mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla hak sahibinin kamulaştırılan taşınmazının bedelini gerçek karşılık ölçütüne uygun olarak aldığından da söz edilemez.

24. Öte yandan idare tarafından açılan kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davasında kamulaştırma bedeli dava tarihi itibarıyla belirlenmektedir. Ancak itiraz konusu kuralla faizin başlangıç tarihi yargılamanın dördüncü ayının sona erdiği tarih olarak belirlenmiştir. Bu durumda kamulaştırma bedelinin fiilen tahsis, kamulaştırılmış sayılma ve kamulaştırmaya esas rayiç bedelin belirlendiği tarihten daha sonraki bir tarihte ödenmiş olacağı ve bedelin belirlendiği tarihle faizin başlangıç tarihi arasındaki dört aylık bir sürede hak sahibinin enflasyon etkisiyle makul olanın ötesinde bir ekonomik kaybının oluşabileceği açıktır.

25. Bu itibarla anılan anayasal ögeleri dikkate almayan ve gerçek karşılık anayasal ölçütünü karşılamayan kural, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen, sınırlamanın Anayasa'nın sözüne aykırı olamayacağı hükmüne aykırılık teşkil etmektedir.

26. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 13., 35. ve 46. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

13. Anayasa Mahkemesinin 17/6/2026 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

14. Başvurucu, kamulaştırma bedeline yönelik faizin davanın açıldığı tarihin dört ay sonrasından başlatılmasının kamulaştırmada gerçek karşılığın peşin ödenmesi güvencesine aykırı ve mülkiyet hakkının özüne dokunan bir müdahale niteliğinde olduğunu belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmektedir.

B. Değerlendirme

15. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "Mülkiyet hakkı" başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

16. Anayasa'nın kamulaştırmayı düzenleyen 46. maddesi şöyledir:

"Devlet ve kamu tüzel kişileri; kamu yararının gerektirdiği hallerde, gerçek karşılıklarını peşin ödemek şartıyla, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların tamamını veya bir kısmını, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idarî irtifaklar kurmaya yetkilidir./ Kamulaştırma bedeli ile kesin hükme bağlanan artırım bedeli nakden ve peşin olarak ödenir. Ancak, tarım reformunun uygulanması, büyük enerji ve sulama projeleri ile iskân projelerinin gerçekleştirilmesi, yeni ormanların yetiştirilmesi, kıyıların korunması ve turizm amacıyla kamulaştırılan toprakların bedellerinin ödenme şekli kanunla gösterilir. Kanunun taksitle ödemeyi öngörebileceği bu hallerde, taksitlendirme süresi beş yılı aşamaz; bu takdirde taksitler eşit olarak ödenir./ Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten küçük çiftçiye ait olanlarının bedeli, her halde peşin ödenir./ İkinci fıkrada öngörülen taksitlendirmelerde ve herhangi bir sebeple ödenmemiş kamulaştırma bedellerinde kamu alacakları için öngörülen en yüksek faiz uygulanır."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı ve Müdahalenin Varlığı ve Türü

18. Kamulaştırılan taşınmazlar, başvurucunun mülkiyetinde olduğundan mülkün varlığı noktasında tartışma yoktur. Ayrıca başvurucunun taşınmazlarının kamulaştırılmasının mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği kuşkusuzdur. Anayasa Mahkemesinin çok sayıda kararında da belirtildiği üzere taşınmazların kamulaştırılması, mülkten yoksun bırakma niteliği taşımaktadır ((emsal başvuru) [1. B.], B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32).

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

19. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

20. Anayasa'nın 35. maddesinde mülkiyet hakkı sınırsız bir hak olarak düzenlenmemiş, bu hakkın kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabileceği öngörülmüştür. Mülkiyet hakkına müdahalede bulunulurken Anayasa'nın temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen 13. maddesi de gözönünde bulundurulmalıdır. Anılan madde uyarınca temel hak ve özgürlükler, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmaksızın Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Dolayısıyla mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için Anayasa'nın sözüne aykırı olmaması, kanuna dayanması, kamu yararı amacı taşıması ve ölçülülük ilkesi gözetilerek yapılması gerekir ((emsal başvuru) [1. B.], B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 62).

i. Genel İlkeler

21. Anayasa'nın 13. maddesinde temel hak ve hürriyetlere yönelik sınırlandırmaların Anayasa'nın sözüne aykırı olamayacağı hükme bağlanmıştır. Buna göre Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması ölçütlerinden biri de Anayasa'nın sözüne uygunluktur. Anayasa Mahkemesi, somut olaya uygun düştüğü takdirde kamu gücünü kullanan organların temel hak ya da özgürlüklere yaptıkları müdahalelerin Anayasa'nın sözüne uygun olup olmadığını da değerlendirir. Böyle bir değerlendirme yapması, Anayasa'nın 13. maddesinin emredici hükmünün bir gereğidir ((emsal başvuru) [GK], B. No: 2018/30030, 17/9/2020, § 68; (emsal başvuru) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, § 79).

22. Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan "Anayasa'nın sözü" ifadesi Anayasa'nın metnini yani lafzını ifade eder. Temel hak ve özgürlüklere yapılan müdahalelerin Anayasa'nın sözüne uygun olması şartı özellikle Anayasa'nın çeşitli maddeleriyle getirilen ek güvenceler söz konusu olduğunda önem taşımaktadır. Anayasa, çoğu durumda bir hak veya özgürlüğü yalnızca tanımakla yetinmeyerek onun kullanılmasını garanti altına almak için bazı yönlerini ayrıca vurgulayarak veya bazı yönlerine belli bir önem atfederek koruma altına alır. Anayasa koyucunun bir hakkı tanımanın yanında o hakkın norm alanına giren bir boyutunu ayrıca ve özel olarak ifade etmesi, buna ilişkin ek bir güvence getirmesi de mümkün olabilmektedir ((emsal başvuru), § 69; (emsal başvuru), § 79).

23. Anayasa'nın 46. maddesine göre özel mülkiyette olan taşınmazların gerçek karşılıklarının nakden ve peşin olarak ödenmesi, maddede sayılan istisnai hâllerde taksitlendirme süresinin beş yılı aşamaması, taksitlendirmelerde ve herhangi bir sebeple ödenmemiş kamulaştırma bedellerinde kamu alacakları için öngörülen en yüksek faizin uygulanması kamulaştırma için belirtilen esaslardır. Söz konusu madde ile kamulaştırmanın taşınmazın gerçek karşılığının ödenmesi şartıyla kullanılabilecek bir yetki olduğu hükme bağlanmıştır. Gerçek karşılığın peşin olarak ödenmesi Anayasa'nın 46. maddesiyle maliklerin lehine olarak getirilen özel bir güvence mahiyetindedir. Dolayısıyla istisnai hâller dışında taşınmazın gerçek karşılığı peşin olarak ödenmeden yapılan kamulaştırma işlemleri Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasındaki gerçek karşılığın peşin olarak ödenmesi güvencesine aykırı olacaktır. Öte yandan gerçek karşılığın ödenmesi aynı zamanda ölçülülük ilkesinin de bir gereğidir ((emsal başvuru) [GK], B. No: 2018/32734, 28/7/2022, § 62).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

24. Başvuruya konu taşınmazlar 2942 sayılı Kanun çerçevesinde kamulaştırılmıştır. Dolayısıyla kamulaştırma yoluyla yapılan müdahalelerin kanuni bir dayanağı olduğu kuşkusuzdur. Ayrıca yapılan kamulaştırma işlemleri hızlı tren yapımına ilişkin olduğundan kamu yararı amacına dayandığı hususunda tartışma ve tereddüt bulunmamaktadır.

25. Başvuruya konu olayda Bölge Adliye Mahkemesince kamulaştırma bedeline yönelik uygulanması gerektiği belirtilen yasal faizin 2942 sayılı Kanun'un 10. maddesinin dokuzuncu fıkrası dikkate alınarak davanın açıldığı 2/8/2018 tarihinin dört ay sonrasına isabet eden 3/12/2018 tarihinden başlatılması yönünde karar verilmiştir.

26. Buna karşılık 2942 sayılı Kanun'un 10. maddesinin dokuzuncu fıkrası Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir (bkz. § 12). Kararda kamulaştırma bedelinin geç ödendiği durumlarda kanuni faiz işletilmesi söz konusu bedelin ekonomik değerinin korunmasını temin eden araçlardan biri olduğu kabul edilmiş ancak bu aracın Anayasa'nın 46. maddesindeki gerekliliklere uygun görülebilmesi için kamulaştırma bedelinin enflasyon etkisiyle yitirilen değerini karşılaması gerektiği vurgulanmıştır. Sonuç olarak kanuni faizin %24 oranını aşamadığı dikkate alınarak itiraz konusu kuralda enflasyon nedeniyle uğranılacak ve kanuni faizi aşan zararlarla ilgili herhangi bir düzenlemeye yer verilmemesi dolayısıyla kuralın kamulaştırmada gerçek karşılığın ödenmesi güvencesine aykırı olduğu

değerlendirilmiştir. Öte yandan kararda kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davasında kamulaştırma bedeli dava tarihi itibarıyla belirlenmekte iken faizin başlangıç tarihinin yargılamanın dördüncü ayının sona erdiği tarih olarak belirlenmesinin dört aylık süreçte enflasyonun etkisiyle yaşanabilecek değer kaybı dikkate alınarak kuralın bu kısmının da gerçek karşılık anayasal ölçütünü karşılamadığı ve Anayasa'nın sözüne uygun olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

27. Sonuç olarak söz konusu kuralın iptaline ilişkin gerekçeler de dikkate alındığında kamulaştırma bedeline yönelik faiz ödemesinin davanın açıldığı tarihin dört ay sonrasından itibaren başlatılması yönündeki müdahalenin kamulaştırmada gerçek karşılığın ödenmesi güvencesine aykırı olduğu, dört aylık süreçte enflasyonun etkisiyle yaşanabilecek değer kaybının başvurucuya aşırı bir külfet yüklediği ve ölçüsüz olduğu değerlendirilmiştir.

28. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

29. Başvurucu, ihlalin tespiti talebinde bulunmuştur.

30. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. (emsal başvuru) [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; (emsal başvuru) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; (emsal başvuru) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesine (E.2021/1377, K.2022/1539) iletilmek üzere Ankara 19. Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2018/499, K.2021/337) GÖNDERİLMESİNE,

Ç. 1.480,40 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 41.480,40 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

D. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

E. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 17/6/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.